

De oude keuken

In juni en juli was ik een aantal weken in Nederland voor een periode van verlof en vakantie. Het was goed om tijd door te brengen met familie en vrienden. Hoogtepunt was vanzelfsprekend het huwelijksfeest van Sarah en Leon: een geweldig feest rondom een stralend paar zorgde voor een onvergetelijke dag! Ook heb ik een aantal van de gemeenten die mijn uitzending ondersteunen bezocht. In Valkenburg (zh), Heerenveen, Haren, Franeker en Drachten mocht ik eerst op zondagmorgen voorgaan in de eredienst en vervolgens, na afloop van de dienst en onder het genot van een kop koffie, het een en ander vertellen over mijn leven en werken hier, over de mensen met wie ik hier het leven deel, en over de context waarin we hier leven. Dat waren stuk voor stuk mooie ontmoetingen, met telkens een verrassend grote interesse in mijn verhaal en met een mooie uitwisseling over de betekenis van zending vandaag de dag. Het sterkt mijn gevoel dat mijn uitzending door heel veel mensen

wordt ondersteund en gedragen, en dat vind ik heel bijzonder. Ik kijk met veel genoegen op al die bijeenkomsten terug!

Door de gemeente in Franeker werd ik bovendien verrast met een bijzonder cadeau: een geldbedrag dat ik naar eigen inzicht op de campus in Kajo-Keji mocht besteden. Nu is de keuken op de campus al jaren dringend aan renovatie toe, maar daar was nooit geld voor. En nu dus wel! Dat cadeau was voor mij niets minder dan een heuse gebedsverhoring.

De nieuwe eerstejaars studenten

Eind juli zijn de colleges weer van start gegaan.

Momenteel doceer ik verschillende vakken:

Dogmatiek, Nieuwe Testament, Nieuw-testamentisch Grieks, en aan de nieuwe eerstejaars studenten Kerkgeschiedenis.

De groep eerstejaars theologiestudenten is nu vier man sterk. Dat is weinig, hopelijk komen er in de komende weken nog een paar bij. Tegelijk is het fijn om met een nieuwe groep te kunnen beginnen. Tijdens het eerste college heb ik uitgebreid met ze kunnen kennismaken. Ik stel ze ook graag aan jullie voor: van links naar rechts Vita Mambo Joel, Awezi Thomas, January Njoma Alfred, en Tomba Samuel Taban. De laatste drie zijn late twintigers die alle drie een traumatische jeugd (zoals we dat in Nederland dan noemen) hebben gehad. Samuel komt uit een conflictueus gezin waaruit de moeder al vroeg wegliep, de vader te veel dronk en de stiefmoeder agressief was. January groeide op in Juba, hoofdzakelijk op straat als lid van een jeugdbende. Over dat leven wilde hij niet veel kwijt, en ik durf me amper een voorstelling te maken van wat hij heeft meegemaakt. En Thomas is wees, opgegroeid bij straatarme grootouders. Nooit was er geld voor

scholing, dus hij heeft zijn vooropleiding met allerhande baantjes bij elkaar gesprokkeld. Vita is al wat ouder, heeft een loopbaan als grenswacht achter de rug, moest met zijn gezin vluchten voor de laatste burgeroorlog, en woont nu nog in een vluchtelingenkamp in het noorden van Oeganda. Bij het horen van hun verhalen realiseerde ik me weer hoeveel horden zij al hebben moeten nemen voor ze aan hun studie konden beginnen.

Het eerste college bleek helder dat ik wat voorkennis betreft weinig kan verwachten, daarvoor is hun scholing tot nu toe te gemankeerd. Maar misschien is dat ook niet het belangrijkste. Toen ik na dit eerste college met collega Jonathan Soro Bulli sprak over mijn ervaring kwamen we gezamenlijk tot de conclusie dat KCC misschien niet zozeer een academische gemeenschap als wel 'a community of healing' mag zijn. Ik vind dat een prachtige gedachte.

even voorstellen

Jane Maneno Peter

Jane Maneno Peter (23) is geboren in het dorp Diolo in het district Kajo-Keji. Ze heeft haar jeugd echter doorgebracht in het Yumbe vluchtelingenkamp in het noorden van Oeganda. Haar ouders waren daar naartoe gevlucht voor het oorlogsgeweld toen Jane een jaar of tien was.

In dat kamp heeft ze de lagere en middelbare school doorlopen, en daar is ze ook tot geloof gekomen. Haar ouders zijn aanhangers van traditionele Afrikaanse religiositeit, maar Jane voelde zich agetrokken tot een christelijke geloofsgemeenschap in het kamp. Zozeer zelfs dat ze zich geroepen voelde om het evangelie te verspreiden, vooral om daarmee hoop te brengen aan mensen in hopeloze omstandigheden van armoede en geweld. En vanwege die roeping kwam ze drie jaar geleden naar KCC om theologie te studeren. Haar ouders vinden de situatie in Zuid-Soedan nog steeds te onveilig om terug te keren, en ook de meeste van haar vrienden vinden het maar niks dat ze hier is. Maar voor Jane is haar roeping sterker. In december hoopt ze af te studeren, waarna ze als diaken of als priester in de kerk wil gaan werken. Haar hoop is dat meer jongeren de mogelijkheid krijgen om te studeren en zich te ontwikkelen, om zo bij te kunnen dragen aan de toekomst van het land.

Bezinningsdag

wat is de impact van ons werk,
hoe verbeteren we de organisatie van ons team, en
hoe houden we werk en privé in een gezonde balans?

Nu en dan mag ik, naast mijn werk als docent aan KCC en als predikant in St. John Kimu, iets doen voor het bisdom Kajo-Keji. Zo mocht ik onlangs leiding geven aan een bezinningsdag voor de staf van het bisdom. In het bisschoppelijk kantoor werken ongeveer 25 mensen die betrokken zijn bij allerlei werkzaamheden en projecten in het bisdom. Denk daarbij aan jeugd- en jongerenwerk, gemeente-opbouw, diaconaal en missionair werk, etc. Veel van deze projecten worden financieel ondersteund door buitenlandse organisaties zoals de GZB, en ze vervullen een belangrijke rol in het opbouwende en toerustende werk van de kerk op het niveau van de geloofs-gemeenschappen. Voor deze bezinningsdag hadden ze drie vragen geformuleerd waar ze met elkaar over in gesprek wilden: wat is de impact van ons werk, hoe verbeteren we de organisatie van ons team, en hoe houden we werk en privé in een gezonde balans?

Met dominee James Ladu, mijn collega in de gemeente van St. John Kimu en daarnaast hoofd van het missionaire departement van het bisdom, sprak ik de vragen inhoudelijk verder door, en toen kon ik met de voorbereiding aan de slag. Op de dag zelf verzamelden we in het gebouw van de vrouwenbond in Mere, een dorp zo'n vijf kilometer van Romogi, waar we de dag begonnen met een morgenbed en een stevig ontbijt van chapati's en thee.

Vervolgens gingen we in drie rondes met de vragen aan de slag. Bij ieder thema had ik een inleiding voorbereid van ongeveer een kwartier, waarna ik de deelnemers in groepen aan het werk zette met gespreksvragen. En dat leverde bijzonder levendige gesprekken op. Bijvoorbeeld over dat de impact van het werk niet enkel gemeten kan worden in aantallen en cijfers (hoeveel mensen hebben we bereikt, hoeveel deelnemers waren er bij onze activiteiten) maar dat andere maatstaven veel relevanter zijn (hoeveel deelnemers aan een leiderschapstraining nemen uiteindelijk daadwerkelijk een leidende rol in de gemeente op zich). Of over de breed gedragen wens om de organisatie van het bisschoppelijk kantoor platter te maken, minder hiërarchisch en meer in teamverband. En zeker ook over de balans tussen werk en privéleven. De gedachte dat een mens niet alleen geroepen is tot het kerkenwerk, maar dat ook het met aandacht en liefde vervullen de rol van partner, ouder, kind, vriend een roeping is waarvoor tijd vrijgemaakt mag worden bleek voor de deelnemers een volkomen nieuwe gedachte. Eentje waar ze zeer enthousiast en instemmend op reageerden. Al met al waren we het er na afloop van de dag over eens dat we van een zeer geslaagde dag mochten spreken, die zeker naar meer smaakte. De grote glimlachen op het groepsportret waarmee we de dag afsloten spreken wat dat betreft boekdelen.

Dank voor...

Een geslaagd verlof vol mooie ontmoetingen met familie, vrienden, en betrokken gemeenten

Alle studenten van Kajo-Keji Christian College, die zich op verschillende manieren geroepen weten tot dienst aan het Koninkrijk en opbouw van het land Zuid-Soedan

De nieuwe keuken van het college, die momenteel dankzij een prachtige gift van een betrokken gemeente gebouwd wordt

Bid voor...

Vrede en veiligheid in Zuid-Soedan, nu in de aanloop naar verkiezingen in december de spanning weer oploopt

De vier nieuwe eerstejaars studenten, dat hun studie voorspoedig mag verlopen en er een gezegende toekomst voor hen opengaat

De verschillende colleges die ik momenteel verzorg, dat ze de studenten opbouwen voor het uitdagende werk dat hen wacht

Middagwandeling

Iedere namiddag, wanneer het wat koeler wordt, maak ik een wandeling. En iedereen die ik tegenkom begroet me vriendelijk, maakt een praatje, vraagt waar ik vandaan kom en waar ik heen ga. Laatst was ik op de terugweg van Mandikolok, een dorp een paar kilometer verderop, naar Romogi toen ik werd ingehaald door een motorrijder. Hij stopte om me een lift aan te bieden die ik vriendelijk afwees omdat de bedoeling van mijn wandeling nu juist de lichaamsbeweging is. Maar we raakten wel in gesprek. Emmanuel, zoals de motorrijder bleek te heten, "that means Christ with us!", voegde hij er stralend aan toe, is de pastor van een lokale Baptistengemeente die juist terugkwam van een huisbezoek aan een zieke zuster. En hij wist al wie ik ben, want hij is bevriend met bisschop James Lule en had van hem over mijn aanwezigheid gehoord. En terwijl we wat stonden te babbelen over de kerk, het werk in de kerk, de uitdagingen van het leven in Zuid-Soedan, onderbrak hij me plotseling en wees achter me. Daar was een prachtige regenboog zichtbaar, waar ik al een poos met m'n rug naartoe stond. Een moment bewonderden we het schouwspel in stilte. "Tja, ons leven hier is zwaar en vol uitdagingen. Maar kijk, ook hier leven we niet buiten Gods genade. En wat goed dat je dat leven met ons deelt." Aldus Emmanuel. En daar heb ik niets aan toe te voegen.

Contact

Contactgegevens:
MissieKernTeam
Roeland Hokken
roeland.hokken@proton.me

Henk van den Bosch
hvdbosch@gzb.nl

Colofon

Henk van den Bosch is in februari 2026 uitgezonden naar Zuid-Soedan. De GZB ondersteunt deze uitzending. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw medeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op:
IBAN NL63 ABNA 0476 3954 29 t.n.v. GZB o.v.v. Henk van den Bosch.
Dank voor uw onmisbare steun!

Voor adreswijzigingen en overige informatie
GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

